

Amikr?l még nem, pedig kellett volna [Csak röviden]

2010 szeptember 20. Flag

Szöveg méret

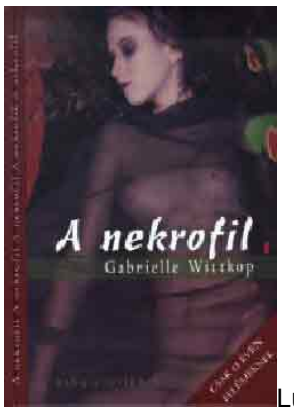
90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

...avagy nyári olvasmányélmények, amikr?l valószín?leg nem lesznek hosszabb értékelések.

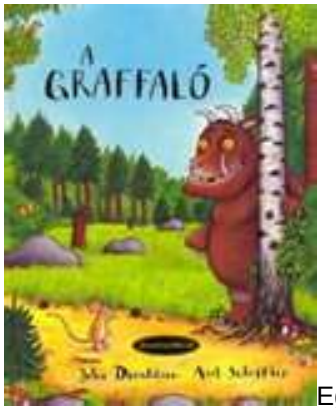
Lucien szereti a n?ket és a férfiakat is. Megdugni. Már ha halottak. Ha még nem azok, azon fantáziál, hogy milyen szexisen lógnának a kötélen, vagy milyen más gyönyör? borzalom történne a kiszemelttel - és aztán hogy lehetne a szerelmese. A kötet nem feltétlenül arra van kihegyezve, hogy az olvasó megbotránkozzon magától, a nekrofiltól mint él? és lélegz? embert?l, hanem merüljön el a titokzatos férfi gondolataiban és szerelmi vágyaiban. Miután megnéztem az általam fantasztikusnak tartott *Nekromantikot*, kötelez?nek éreztem beszerezni a már korábban is kinézett könyvet. Nem csalódtam attól függetlenül, hogy nincs valami nagy sztorija. Csak "beteg" elméknek ajánlom.

(A nekrofil, 7/10, Polgart)

Ha létezik olyan könyv, amit direkt a n?k megsiratása érdekében írtak, a Komfortos mennyország a tökéletes példa rá. Susie-t megölték, felkerült a mennyországba és nagyjából végig arról szól a történet, hogy élik tovább a földön maradottak az életüket - a család, a majdnem pasija és a hozzá közelállók. Az írón? nagy valószín?séggel megrendíteni és elszomorítani akarta az olvasóit, nem lehangolni. Csakhogy ha érzéketlen paraszt vagy (mint én), akkor szerintem lehangolónak és unalmasnak fogod tartani a regényt annak ellenére, hogy már filmet is készítettek bel?le.

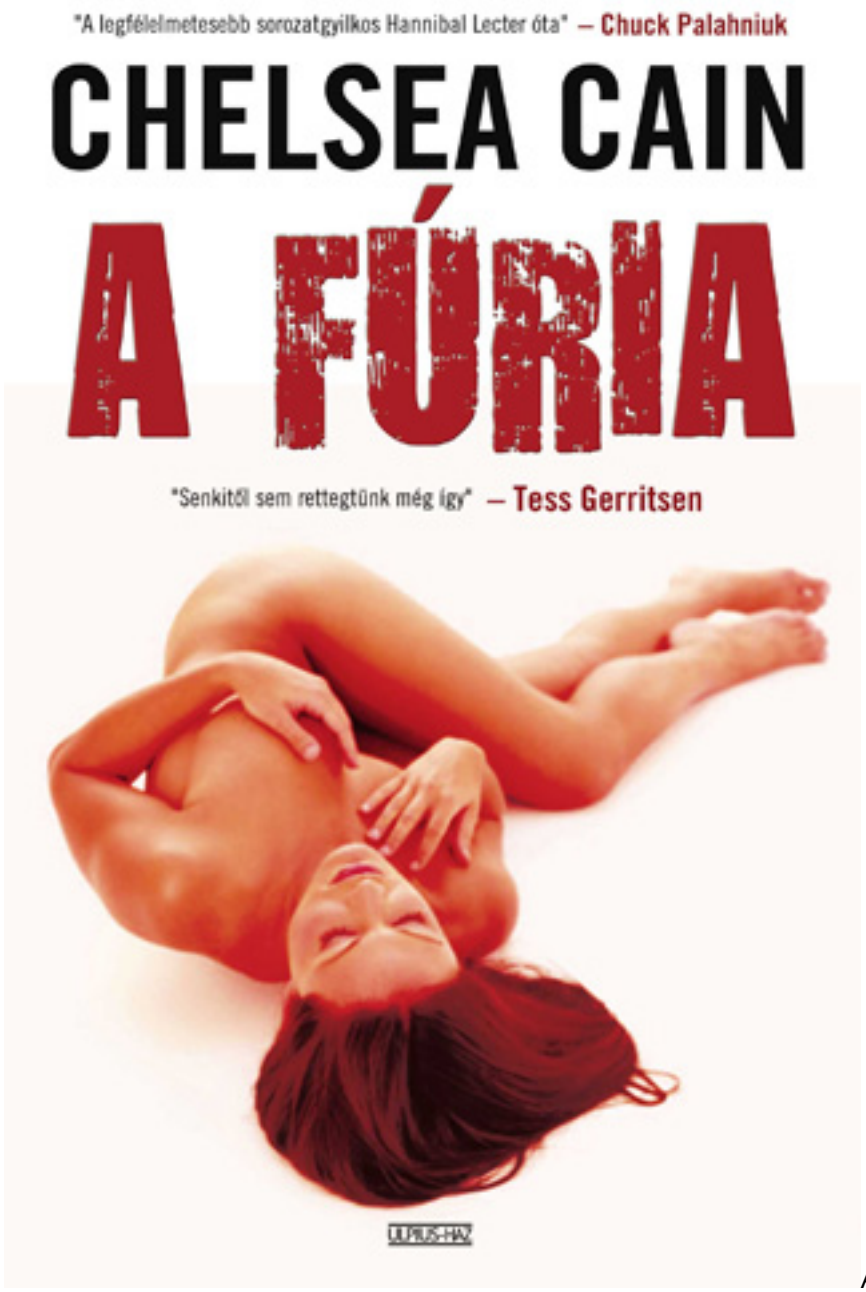
(Komfortos mennyország, 5/10, Cartaphilus)

Egy értékelés keltette fel a figyelmemet A graffalóra, amiben három-négy éves gyerekeknek ajánlották a kötetet. Pont jó nekem! -kiáltottam és így is lett: gyönyör? rajzokat és vicces mesét

rejteget az aranyos borító. A történetet egy mondatban úgy tudnám összefoglalni, hogy a kisegér, aki graffalót kiáltott (igen, az ismert farkasos/tigrises történet jutott eszembe, miközben olvastam). A pontlevonást a helyenként furcsa fordításért, a rövidségéért (kb. tíz perc alatt kiolvastam) és a mese második feléért kapja, ugyanis ez a rész túlságosan emlékeztet egy viccre. Vagy hasonló állatmesére, vagy mire.

(A graffaló, 8/10, Jonathan Miller)

Anno ezt írtam róla, közvetlenül a kiolvasása után:

"Teljesen átlagos "thriller". Mostanában nem azon van a hangsúly, hogy elraboltak valakit és a gonosz gonoszkodik vele, hanem hogy az áldozatnak újból szembe kell néznie a pszichopatájával, illetve egy másik gonosszal – ld. A tanítvány, ahol detto ugyanez volt a helyzet, csak abban nem volt riportercsaj. Azért írtam idéz?jelben a thriller jelz?t, mert semmi újdonságot nem tartalmazott, ergo egyáltalán nem féltem.
Egyszer meghalhatna végre az ártatlan túsz, mert mindig a sokkal agyafúrtabb, gonoszabb és érdekes elkövet? hal meg. Szemétség."

Mostanában néztem a polcomon, hogy ki kéne végre olvasnom, és csak kés?bb döbbentem rá, hogy ezt már

kiolvastam. Szerintem ez sokat elmond arról, mennyire emlékezetes.

(A fúria, 5/10, Ulpius-ház)

Natasha

Szerző? a Flag Polgári M?helyt?l

http://biblioteka.freeblog.hu

Ajánló